

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος, Ἀββᾶς τοῦ Λουξέιγ Διάδοχος τοῦ Ὁσίου Κολομβανοῦ

† 29η Μαρτίου 629

Ὁ Ὁσιος Εὐστάθιος (ἢ Εὐστάσιος) γεννήθηκε στὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ 5' αἰ. ἀπὸ εὐγενῆ οἰκογένεια τῆς Βουργουνδίας στὴν Γαλλία, στὴν χώρα τοῦ Λάνγκρ, τοῦ ὁποῦ οὐκ ἔκ μητρὸς θεῖος του διετέλεσε Ἐπίσκοπος.

Ἀνετράφη ἐκ νεότητος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κολομβανοῦ († Μνήμη: 23η Νοεμβρίου), ὁ ὁποῖος διέκρινε στὸν νεαρὸ μαθητὴ του πολλὰ χαρίσματα, τόσο στὴν ἐξωθεν σοφία, ὅσο καὶ κυρίως στὴν ἐν Χριστῷ ζωή.

Τὰ ἔτη 585-590, ὁ Ὁσιος Κολομβανὸς ἱδρυσεν τὴν Μονὴ τοῦ Λουξέιγ, στὰ ἐρείπια ἀρχαίων εἰδολολατρικῶν λουτρῶν, χάριν στίς δωρεὰς ἐνὸς Ἀρχοντος τῆς Αὐλῆς τοῦ Χιλδεμπερτου Γ'.

Ἡ Μονή, ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Πέτρο, ἔγινε σύντομα μία τῶν σημαντικότερων Μονῶν τῆς Γαλατίας. Χάριν στὸν μέγαλο ἀριθμὸ τῶν Μοναχῶν, ἡ Ἀδελφότης ἐτηροῦσε τὴν τάξι τῆς ἀκοιμήτου προσευχῆς (laus perennis). Λειτουργοῦσε Σχολιῆ-Σεμινάριο, στὴν διεύθυνσι τῆς ὁποίας ὁ Ὁσιος Κολομβανὸς ἐτοποθέτησε τὸν Εὐστάθιο, ὡς καὶ Ἐργαστήριον ἀντιγραφῆς χειρογραφῶν (scriptorium). Ἀπὸ τὴν Μονὴ ὁμάδες πατέρων ἐπραγματοποιοῦσαν ἱεραποστολικὰς περιουδεῖες.

Ἡ αὐστηρότης τοῦ τυπικοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε ἐφαρμόσει ὁ Ὁσιος Κολομ-

Ἡ Μονὴ τοῦ Λουξέιγ.

βανός στην Μονή, ἤγειρε ἀντιδράσεις καὶ τὸ ἔτος 610 ἐξωρίσθη ἀπὸ τὸ Λουξέιγ μαζί μὲ μερικοὺς μαθητὲς του, κατ' ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως Βουργουνδίας Θεοδωρικοῦ Β'.

Ὁ Εὐστάθιος μετέβη ὀλίγον ἀργότερα πρὸς συνάντησι τοῦ μεγάλου Κτήτορος στὴν ἐξορία, πιθανώτατα στὴν Αὐλὴ τοῦ Θεοντεμπέρτου στὸ Μέττη (σημ. Μέτς), μαζί ἄλλους μαθητὲς του.

Τὸν ἠκολούθησε στοὺς δρόμους τῆς ἐξορίας, διὰ μέσου τῆς Ἑλβετίας μέχρι τὴν Λίμνη καὶ τὴν πόλι τοῦ Βριγκάντιουμ (σημ. Μπρέγκενζ, στὴν Αὐστρία), ὅπου παρέμειναν μέχρι τὸ 612 καὶ ἵδρυσαν στὴν περιοχὴ τὸ Ἑσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Γάλλου, περὶ τοῦ ὁποίου δημιουργήθηκε ἡ πόλις Σεντ Γκαλέν.

Ὁ Ἅγιος Κολομβανός.

Μονὴ Ἁγίου Κολομβανοῦ.
Μπόμπιο.

Τὸ 612 ὁ Κολομβανὸς ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ Μπρέγκενζ γιὰ τὴν Ἰταλία καὶ στέλνει τὸν Εὐστάθιο πίσω στὸ Λουξέιγ, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὸν διαδεχθῆ στὴν ἐπιστασία τῆς Μονῆς.

Ἐστάλη κατόπιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κλοταίρο Β' στὸ Μόμπιο, πλησίον τοῦ πνευματικοῦ του πατέρα, γιὰ νὰ προσπαθῆ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ στὴν Γαλατία, ἀλλὰ ὁ Ὅσιος Κολομβανός, ἐπικαλούμενος τὸ προκεχωρημένο τῆς ἡλικίας του, δὲν ἐδέχθη νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, παρέμεινε στὴν Μονὴ Ἁγίου Μαυρικίου, στὸ Ἄγων (σημ. Σεντ Μωρίς, στὴν Ἑλβετία), ἀπὸ τὸ ὁποῖο λαμβάνει μαζί του τὸν Ὅσιο Ἀμάτο (Ἀμὲ), τὸν ἐραστὴ τῆς ἐρημικῆς ζωῆς.

Ἀφοῦ ἐπέστρεψε στὸ Λουξέιγ καὶ ὠλοκλήρωσε τὴν ὀργάνωσι τῆς Ἀδελφότη-

Μονὴ Ἁγίου Γάλλου.

Μονὴ Ἁγίου Μαυρικίου.

τος, ἀνέδειξε τὴν Μονὴ ὡς ἓνα μοναστικὸ Φροντιστήριον φημισμένο σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη, ὡς ἓνα Φυτόριο Ἁγίων καὶ Ἰδρυτῶν Μονῶν σὲ ὅλη τὴν Γαλατία.

Πραγματοποίησε ἱεραποστολικὲς περιοδεῖες γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὸ Εὐαγγέλιο στοὺς εἰδωλολάτρεις τῆς περιοχῆς τοῦ Ντούμπ, ὅπου ἵδρυσε τὴν Μονὴ τῆς Κου-

Μονή τῆς Κουζάνς.

Μονή τοῦ Βελτέμπεργ.

ζάνς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἰσέριο, καὶ τοῦ Βελτέμπεργ βόρεια τοῦ Μονάχου, στὴν Βαυαρία.

* * *

Ὅταν ἐπέστρεψε στὸ Λουξείγ, ἀφήνων μαθητὲς νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο, ὁ μισόκαλος ἐχθρὸς τοῦ ἐπιτέθηκε διὰ μέσου ἐνὸς ἐκ τῶν μαθητῶν του: τοῦ ἐναντιώθηκε ἕνας Μοναχὸς ὀνόματι Ἀγρέστιος, ὁ ὁποῖος περιῆλθε σὲ αἵρεσι ἀπὸ τὴν στιγμή πού ὁ ἅγιος Ἡγούμενος ἠρνήθη νὰ τὸν συμπεριλάβῃ στὴν ἱεραποστολική του ὁμάδα.

Ὁ Ἀγρέστιος παρουσιάσθηκε στὴν Σύνοδο τοῦ Μακὸν (626) γιὰ νὰ καταδικάσῃ τὸν *Κανόνα* καὶ τὶς παραδόσεις, τὰ ὁποῖα εἶχε θεσπίσει ὁ Ἅγιος Κολομβανός. **Χ**άρις ὁμως στὸν λόγο καὶ στὴν ἀκτινοβολία τῆς ἀγιότητος τοῦ Εὐσταθίου, ἡ Σύνοδος ἀπώθησε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Ἀγρεστίου καὶ ἐπεκύρωσε τὸν *Κανόνα* τοῦ Ἁγίου.

Μονή τοῦ Ρεμιρεμόν.

Παρὰ τὸν ἀσπασμὸ εἰρήνης, τὸν ὁποῖο ἀντήλλαξε μὲ τὸν Εὐστάθιο, ὁ Ἀγρέστιος δὲν ἔπαυσε τὶς ἐπιθέσεις του καὶ προσεπάθησε νὰ πάρῃ μὲ τὸ μέρος του τοὺς μαθητὲς τοῦ Ἁγίου, οἱ ὁποῖοι διηύθυναν καθιδρύματα προερχόμενα ἀπὸ τὸ Λουξείγ.

Οἱ Μοναχοί, τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος εἶχε θέσει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Μονῆς τοῦ Ἀμπέντουμ (ἔστερα Ρεμιρεμόν, ἴδρυσις 620), Ρομαρικ (Romaric) καὶ Ἀμὲ (Amé), ἀφέθηκαν νὰ πλανηθοῦν ὑπὸ τοῦ Ἀγρεστίου.

Ἡ δὲ Ὁσία Φάρα (Βουργονδροφόρα), πνευματικὴ θυγατέρα τοῦ Ὁσίου Κολομβανοῦ καὶ ἔπειτα τοῦ Ὁσίου Εὐσταθίου (ὁ ὁποῖος τὴν ἐθεράπευσε θαυματουργικὰ ἀπὸ τύφλωσι), ἰδρῦτρια τῆς Μονῆς τοῦ Ἐμποριακοῦ (ἔστερα Φαρμουτιέ, 625), ἀπώθησε τὸν ἄθλιο μὲ ἀποστροφή, ἀφοῦ τοῦ ὑπενθύμισε, ὅτι

οί παραδόσεις του Ἁγίου Κολομβανού καὶ τῶν μαθητῶν του εἶχαν ἐπικυρωθῆ με θαύματα, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ἡ ἴδια αὐτόπτης μάρτυς.

Τέλος, σύμφωνα με πρόρρησι τοῦ Ὁσίου Εὐσταθίου, ὁ αἰρετικὸς εὔρε πρὶν τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἰκτρὸ θάνατο, κτυπημένος με τσεκούρι ἀπὸ ἓναν ὑπῆρέτη του.

Οἱ Ὅσιοι Ἀμὲ († Μνήμη: 3η Σεπτεμβρίου 627) καὶ Ρομαρικ († Μνήμη: 8η Δεκεμβρίου 653) μετενόησαν βαθεῖα καὶ ἐζήτησαν συγχώρησι ἀπὸ τὸν Ὅσιο Εὐστάθιο γιὰ τὴν πτώσι των, τὴν ὁποῖαν ὁ Ὅσιος Ἀμὲ ἐθρηνούσε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του. **Ε**ζησαν τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τους διαλάμποντες ἐν ὁσιότητι, πλήρεις εὐσπλαγχνίας καὶ θείου ἔρωτος.

* * *

Μετὰ τὴν Σύνοδο τοῦ Μακόν, ὁ Ὅσιος Εὐστάθιος συνέχισε τὴν διακονία του στὴν διεύθυνσι τῆς Μονῆς καὶ συνέβαλε με τὴν ἴδρυσι ἄλλων Μονῶν στὴν διάδοσι σὲ ὁλόκληρη τὴν Γαλατία τῆς παραδόσεως τοῦ Ἁγίου Κολομβανού, τῆς ὁποίας εἶχε μετριάσει ὀλίγον τὴν ἀυστηρότητα, γιὰ νὰ γίνῃ προσιτὴ σὲ μεγαλύτερο βαθμό.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ὠλοκληρώθηκε κυρίως ἀπὸ τὸν μαθητὴ καὶ διάδοχο του, τὸν Ὅσιο Βαλμπέρτο, ὁ ὁποῖος εἰσήγαγε καὶ ὠρισμένα στοιχεῖα δανεισμένα ἀπὸ τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου Βενέδικτου.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὁ Θεὸς ἔδωσε στὸν Ὅσιο Εὐστάθιο σὲ ὄραμα, νὰ ἐπιλέξῃ ἀνάμεσα σὲ σαράντα ἡμέρες ἀργῆς ἀγωνίας καὶ σὲ τριάντα ἡμέρες σκληρῶν ὀδύνων. **Ο** Ἅγιος προτίμησε τὴν ἀσθένεια, ὥστε νὰ ἀπολαύσῃ ἐνωρίτερα τὰ οὐράνια ἀγαθά.

Εκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 29η Μαρτίου 629 καὶ ἐτάφη στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὸ Λουξεῖγ.

* * *

Τὸν διαδέχθηκε ὁ Ὅσιος Βαλμπέρτος († Μνήμη: 2α Μαΐου, 595-670), ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν περίοδο τῆς μοναχικῆς του μορφώσεως, εἶχε ἀποσυρθῆ σὲ ἓνα σπήλαιο στὸ δάσος, μερικὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Μονή. **Μ**ετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Ὁσίου Εὐσταθίου, ἦλθαν οἱ Μοναχοὶ τοῦ Λουξεῖγ νὰ φέρουν τὸν Ἀσκητὴ στὴν Μονή, γιὰ νὰ τοὺς διαποιμάνῃ.

Τὸ Ἐρημητήριο τοῦ Ὁσίου Βαλμπέρτου.

Ὁ Ὅσιος Βαλμπέρτος συνέχισε πιστὰ νὰ διαδίδῃ τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες τοῦ Λουξεΐγ σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη, τόσο μὲ τὴν ἴδρυσι Μοναστικῶν καθιδρυμάτων, ὅσο καὶ μὲ τὴν ἔντονη πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ προσφορὰ τῶν σχολειῶν καὶ τοῦ Ἐργαστηρίου ἀντιγραφῆς χειρογράφων.

Ἡ Μονὴ τοῦ Λουξεΐγ ἐγνώρισε στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου περιόδους αἰγλης καὶ παρακμῆς. Κατὰ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασι, οἱ Μοναχοὶ ἐδιώχθησαν καὶ τὰ κτήρια ἐπωλήθησαν ὡς ἐθνικὴ περιουσία.

+

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

